

последен път, опитих се подиръ своя младъ вождъ низъ хълзгавия тесен път, за къмъ онай страна, отъ където се чуватъ топовните гърмежи.

На единъ отъ хълмовете бѣхъ се задали, отъ къмъ бойното поле, четирима конника, облечени въ обикновени гражданска дрѣхи. Тѣ като че бѣзахъ да прѣвалихъ по-скоро хълмъ и да се затулихъ на „по-почетно растояние“ отъ концерть, който произвеждахъ крушумите и гранатите съ своите свирни. Тѣзи четирима конника бѣхъ чужденци, кореспонденти на нѣкой отъ западно-европейските вѣстници. Тѣ видѣхъ и какъ приляте войската, която учуди дѣдо Ранчо, и какъ се спрѣхъ, и какъ направихъ последната своя молитва, па видохъ и какъ ги поведе тѣхния младъ началиникъ къмъ бойното поле. Въ момента, когато тръгваше войската, подиръ молитвата, единия отъ четирмата кореспонденти пустилъ свой бинокълъ, съ който наблюдаваше до сега отъ хълмъ, па раствori една записка книжка и, безъ да слизи отъ коня си, направи на бързо нѣколко забѣлѣжи, която му послужихъ отпослѣ за телеграммата, що бѣ втория денъ обнародвана въ единъ отъ прочутитѣ Лондонски вѣстници и която имаше слѣдующето съдѣржание:

Сражение задъ Драгоманския проходъ. Българските войски, въ сравнително много по-малъкъ размѣръ отъ неприятеля, развити въ изленъ боеви порядъкъ, но безъ никаква резервъ (*incredible! . . .*) нападатъ енергически своя противникъ и го принудихъ да напустне, едно по друго, три завзети отъ него позиции. Нападението става колкото рисувано, толкова и отчаянно. Българските солдати, които едвамъ що извѣршихъ прѣуморителни прѣходи (по 70 километра на денъ) показватъ въ сражението една неувидана устойчивостъ и юначество. Въ разгарътъ на боя пристигна едно неизначително на брой подкрепление отъ нѣколко стотинъ солдати, седящи по двама па конь, и тутакси налягахъ въ боя, безъ всѣкаква абсолютно отпочивка. Тѣ ще успѣхатъ да попълнятъ, до вѣкъдѣ, прорѣдените колони, но нападението и до този моментъ става безъ никаква резервъ. Хранителнитѣ припаси въ голѣма оскудностъ. Комуникацията извѣрдило утѣхителна, вслѣдствие на лошето врѣме и още по-лошиятъ пактица. При всичко това, войската бодра и за учудване издѣржлива“.

Бумъ . . . бумъ — бумъ . . . бу у у мъ . . . — . . .
Mais, mon cher, c'est étonnant . . . quel tableau vivant? ! . . .
Merveilleux ! . . .